

Barcelona, 18 de Març 2015

La mirada Ministral

Joan Manuel Soldevilla. Girona. / 17.03.2015

Segueix a @nuvol.com

Aquest dimecres 18 de març de 2015 es presenta a **la Biblioteca Carles Rahola** (carrer d'Emili Grahit, 4-6) el llibre *La mirada Ministral*, que recull una selecció de l'obra publicada en premsa de **Jaume Ministral**. L'acte comptarà amb Xavier Soy, vicepresident de la **Diputació de Girona**; Lluís Muntada, director de la col·lecció «Josep Pla» i Joan Manuel Soldevilla, catedràtic de literatura i curador de l'edició, que ens presenta aquí la figura de Ministral.

— Ministral

Fa un parell d'anys, amb motiu de la inauguració de l'exposició *Magistral Ministral* a la Casa de Cultura de Girona, ja vàrem publicar un article a Núvol reivindicant la figura de **Jaume Ministral i Masià**. Fa uns dies ha sortit publicat el llibre *La mirada Ministral*, editat per la Diputació de Girona en la seva col·lecció Josep Pla que amb saviesa dirigeix Lluís muntada. El llibre suposa la primera antologia dels articles publicats em premsa per Ministral al llarg de prop de quaranta anys.

Jaume Ministral va projectar moltes de les inquietuds i reflexions que la realitat despertava en ell a través dels mitjans periodístics. Entre les seves múltiples col·laboracions en les més diverses i variades publicacions, prenen especial rellevància les seves aportacions, en diversos moments de la seva trajectòria, a publicacions tan diferents com van ser *Vida Catòlica* o *Presència* o els diaris *La Vanguardia*, *El Correo Catalán*. *Avui* o *Punt Diari*.

L'article periodístic va esdevenir per a l'autor una plataforma privilegiada per projectar la seva mirada sobre el món que l'envoltava. Des de la sensibilitat catòlica, tan vertebradora de la realitat quotidiana els anys cinquanta, fins a una postura progressista i crítica que recollia *El Correo Catalán*, on publicava en català una columna diària en els anys setanta, tot passant per les seves col·laboracions en català a *Punt Diari*, *Avui* i *Presència*, Ministral opinava, valorava i, quan ho creia oportú, criticava.

A través de la premsa de l'època Ministral pensava i parlava públicament en uns anys on això no era una tasca senzilla ja que la pressió severa de la censura franquista retallava fins a límits dramàtics la llibertat d'expressió. Des del control que es duia a terme en les pròpies redaccions dels diaris fins a la vigilància exercida pels òrgans oficials, passant per la perversa autocensura que s'imposava el propi autor, coneixedor del difícil marc en el que havia de desenvolupar la seva feina, l'articulista es veia obligat a teixir una subtil xarxa de sobreentesos i dobles sentits, una capacitat per poder ser llegit entre línies que resultava imprescindible, una exigència on el nostre autor excel·lí amb la seva subtil i tonificant ironia.

Durant els anys de la transició, Ministral va saber aprofitar els nous horitzons de llibertat elaborant articles lúcids on, amb una notable versatilitat creativa, oferia el punt de vista d'un espectador i actor privilegiat dels darrers decennis de la nostra història. Crític i alhora constructiu, original tot intentant eixamplar els límits tradicionals assignats a la columna d'opinió, la seva aportació àmplia i multiforme esdevé una de les més intenses i desconegudes aportacions.

L'obra periodística de Ministral va ser àmplia, diversa i d'una excepcional qualitat i l'antologia proposa oferir al lector una selecció d'aquest corpus que, des de plataformes diverses, va permetre canalitzar la seva visió sobre la realitat. Ministral va concebre l'article com un terreny d'extrema llibertat estilística on hi tenien cabuda tant la valoració de l'actualitat com el breu text narratiu, l'evocació personal com la reflexió pedagògica, política o moral. En molts d'ells, l'autor gironí va escriure des de la perspectiva de l'humorista, la qual cosa li permetia distanciar-se de la realitat tot veient les seves contradiccions i misèries; la ironia – *la sàtira que nia en els mots de galania*, que deia Guerau de Liost- era sovint l'arma emprada per poder dissecar la quotidianitat des d'una singular talaia de lucidesa i intel·ligència. Emulant el seu admirat Chesterton, aquest punt de vista privilegiat no despertava en ell, però, un sentiment d'amargor o un nihilisme destructiu, sinó una lúcida resposta que pretenia, ni que fos una mica, transformar el món a través del somriure que provocava en els lectors. Ara bé, aquest sentit de l'humor no era l'únic tret del seu estil; l'article i la columna també donaven sortida a un sentiment arrauxat d'indignació quan les circumstàncies viscudes despertaven en l'autor la necessitat de proclamar el seu enuig. O permetien l'evocació nostàlgica, ja en els seus temps de maduresa, dels temps passats o dels amics i parent traspassats. Tendre, irònic, dur, sorneguer, indignat, polèmic o bonhomí, aquest recull vol recuperar aquest patrimoni singular que, escampat per diversos mitjans i mai recopilat, ens pot permetre descobrir un autor que durant molts anys ha estat injustament oblidat, un articulista a voltes incòmode per a les pròpies redaccions de les publicacions on col·laborava, un escriptor entusiasta que s'indignava si no es publicaven els seus articles, un autor que tenia una àmplia recapte entre el públic, que era valorat pels lectors, i que sovint generava respostes a través de cartes al director o de nous articles que recolzaven o polemitzaven a partir de les opinions que ell havia formulat.

Subscriu-te a Núvol

Tuiteja

